

עין משפט
נר מצוה

א ב ג ד ה ו ז ח ט י יא יב יג יד
 טו טז יז יח יט כ כא כב כג כד
 כה כז כח כט ל לא לב לד
 לה לו לז לט

הגהות הב"ח

(א) נב' שמש ירח כוונל:
(ב) שם רב חלנו חלש
(ג) נקב רב כהנא אכריו
רב חלנו: ר"ש ד"ה
מאי אירא וכו' והר מבקר
אסור ונסקי חולה אלא
כלל ונסקי ומינס און
נמקח: (ד) דיה כעסוריהם
וכו' ומסופק לניחא לרבן
דהכי נמי גבי חולה
מבקר הילשון: (ה) ד"ה
ומחרות וכו' אחריתי היא
דכתיב:

פירוש הרא"ש

[illegible]

מוסף רע"י

[illegible]

ל'פ:

ונכנס לבקרו אפי' יושב די
דבארי נחא ליה אבל חלה
ומיהו דוקא היכא דאדריה
יומיה לא אדריה אבל הי
ולה לא יכנס לביתו כלל

והוא לראש אומדנא. הדיו
נדבכי חולה אסורין על
דנבכי מזקר אסורין
כאם דנקרו עומד משום
זנות בזהם וימלו דליה
דן ממילא קא משהני
ושב ואפילו במקומות
ל עמנן שלא ליתוב שר
שיבה משום גזירה שמה
יה. וכי אמרין נבככי
יה. על החולה דנבככי
י משום דמאור דנפשיה
דן ממילא משהני הי
דא חולה חסדא חסדא

היבא דריבי ליה מיר
מטהו ומש מיר מיר
היא אסור ויטיו דמן
(ודק מג.) המורד הנאש
לו מה יחל הוה אלל
אלל ויחמר לו וכו'
לסם בדרך ואין לו מה
על גבי הסע דוקא
אלל מירו לידו לא
דמזוה קעציר וטעמא
ואמריין דדוקא הנאש
בנמקא מזוה אלל הנאש
וכני ארס מבקריין
דכמי ופוקרין לא ארס
שבעה דברים נכראו
אש העולם. כלומר שעלו
הברכות קודם שנגזר
"אש לעולם בלא הם"
משחטנן של ישראל קדמה
לדחוק לא נגזר העולם
לדורך הרשעים: אי לא

וְהָיָה לְיִשְׂרָאֵל וְקִרְבּוֹ
 אֶת כָּבֵד אֵין כֹּל מִדָּשׁ:
 קִנְיִי: דְּמִדְּמִי יִחְזֹן
 בְּרִיקוּעַ הַשְּׂמִימִי וְזוֹל
 הַרְקִיעַ הוּא דְלִדְאִיָּא בְּפִי
 (וְהִנֵּה יֵצֵא): אֵס אִסָּה
 לְבָן עֲמֹרִם. מִמְחֻלּוֹתָן
 מִשְׁמַע לְהוּ דְרִיז קִרָּא
 בְּרִיק קִרָּא מִדְּמִי מִשּׁוֹ
 רִים וְבִקְרִיעַת יֵס סוֹף
 מִן צִנְקוֹק וְכִמְבִּי צִיָּה
 מִצִּית רֶשֶׁת וּמִשְׁמַע לְהוּ
 וְכִמְבִּי צִיָּהרִים שְׁמֵי יִרָא
 כְּעִשְׂוִירִיָּא דְרִבִּי.
 גִּטּוֹלַת עִשְׂוִירָה מִנְּכִסִּים
 שְׁעוֹלָה אֲחֵרָה שְׁלִפְרִיָּה
 וְכֵן נִמְלֵי כֹל אֶחָד מִן הַמִּצְוֹת
 זֵלֶה: (וְחוֹדְרוֹת כּוֹלֵם וְחוֹלָן)

אין בין המודר פרק רביעי נדרים

מסתייגין קאטויס. מדוקיא קא משמע ליה: מאי חירא דרני עומד
אכל לא יושב. והרי (ו) אין מבקר אסור בנכסי חולה: אלא שמת מינה
ובו. וא"ת מאי עשמה דשמואל דמתוך לה הכי לוקמה דרעולא הא
לא קשיא דשמואל לא מוקי לה דרעולא דקסבר הכי שיעיר דחיקא
היא: ופסודם כל אדם. שני אדם

מבקרים אותן: לא ה' שלחני לזה. שהיו עמם קרוב מלעיגין עליו ואומרים שהיה משה אומר להם מדעתו בלא ציווי של משה: ואם לאו. שאין בלא נבדל עדיין: איני. מי ממפקא ליה למשה: כי ערוך מאתמול הפסד. אחזה יום שיש לו אתמול ולא שלוש לוומר שהיה לו לפניו ולא לפני פניו היו אומר אז יום שני שבו נבדל הינס: אלא ה' ק"ק. אז הכה אף לו פוטא ולי לא מקרב הכה יקריבנו המקום: וסא ברקיע קביע. למטה מזבול כדלמרי' במסכת חגיגה (דף י"ג): אם אהב עופש דין לכן עמרם. מקרה ועדתו: ובכל יום ויום. מנאומו יום ואילך אינו יולאין מפני שמתחווין להם עובדי כוכבים ע"ש שמורים בזה חליט ומעופות: ואפי' גדול אל קטן. שלא יאמר לא אבקר אלא גדול כמות: אין לו שיעור דמזנה בקטן כמו בגדול: ליעילו וילקומו. יכנסו ששים בני אדם כלחת לבקרו ויעול כל אחד ואחד מששים בלערו ומיד מתרפא: בעשוריהא דבי רבי. דלחמי מי שיש לו עשר בנות וכן אחד הראשונה נוטלת עשור לבנות והשניה במה ששירה וכן לקטין ומפרס בשה"ס ירושלמי) נמצא בנות שנוטלות בנחה תרי חילתי פחות ציבחר והאי תלתא ומסאין ציבחר (ו). ובגי חולה נמי מבקר והרשףן נוטל אחד מששים בחליו ומבקר א' מששים בנחה ששיר: ובבני גילו. חמור כמותו או זקן לזקן: וחזריות כולן וחולקים בשוה. מילתא אחריתי (ס) דהיכא דילא לישא כלחת כל אחת נוטלת עשירה במה ששירה חזריתה ואו חולקות בשוה אל כל כעבא לינשא וו אחר וו לא: בלש

מחיתם ובכל יום ויום וירין בהן חיצין וחנינות ומאירים וגו' תניא ביקור חולים אין לה שיעור מאי אין לה שיעור שיעור שיעור למתן שכרה אמר ליה אביי וכל מצות מי יש תנן ה"ו והדר במצוה קלה כבחמורה שאין אתה יודע אמר אביי "אפי' גדול אצל קטן רבא אמר "אפי' מאה אחא בר חנינא "כל המבקר חולה נוטל אחד מששים אם כן ליעלון שיתין ולוקמה אמר ליה כעישוריתא יא "ריבי אימר בת הנינונית מנכסי אחין נוטלת עישור בריך מי שיש לו עשר בנות וכן אין לו לבן במקום בנות ה נוטלת עישור נכסים שניה במה ששירה שלישית חולקות בשוה רב חלבו חלש נפק (א) אכרזי רב כהנא רב

שנשאר לחולה אחר שבקרו אותו שלפניו: ובכן גילו. שגולד המבקר
 אז ליטול אינו בדין שיהא חלקן של ראשונות יותר מן האחרונות:
 באיש

מחור לקביעה אם לא אלה עושה דין לכן עומס מקרה ועדמה (מסדור ק"א) בכבוד לא
 חן חדיצ וחינוחה ופיתוחם, שגזר עליהם תהייה, לא חמור מאד שזקוקה הקביה
 חן מתן שכר על שמו. מכל הנדס הדבר עומד לתוך חמור לעדיו שגזרם על שגזרם
 ואילו עושה דין הוא ומקום שזה מובן, היו הולסם מין אלא טעם מדי להטעת שמך
 ושקטנה מיועז מתבטלה ויחזור אחרים (מבטו ק"ב מ"א) רכל דטני לי ליחדי לי, ומתן

מסורת הש"ס

(א) סנהדרין קי. ע"ש
(ב) ספחים נד. ג) (ו) שם ע"ש
ויפסיג"ל (ד) (ו) סנהדרין קי.
ע"ש. א) אבות ס"ב משנה
ג' (ב) ג' מ"ב בקר
חולס חין לו שיעור אפילו
בזול אלץ קטן ופסולי מלא
ספחים ביום אחר ר"א
ר"א ויט"ל. א) (ב) א' (ג)
ח' ג"א מחלו. (ד) (ו) (ז)
ח"ל אבי לרנא. (י) כתובות
ס"ה. (כ) (ל) כתובות ס"ו
ס"ו. (ז) (ז) ר"ל
(ט) ובראשית א'.

תורה אור השלם

- [illegible]

תוספות

מתניתין קשיות.
והחזק להעמיד בשנכסי
מבקר אסורים על החולה:
ושקודת כ"א ארם. שג"א
מבקרין אותם: